

रागिणी

रागपुष्पः, पुं, (रागविशिष्टं रक्तवर्णं पुष्पं यस्य ।) वन्धुकः । रक्तान्धानः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रागपुष्पी, स्त्री, (रागयुक्तं पुष्पं यस्याः । ङीप् ।) जवा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्य जवाश्चेद् ज्ञातयाः ।)

रागप्रसवः, पुं, (रागयुक्तो रक्तवर्णः प्रसवः पुष्पं यस्य ।) वन्धुकः । रक्तान्धानः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रागयुक्तः, [ज्] पुं, (रागेण युज्यते इति । युज् + क्तिप् ।) भागिकवन्धुः । इति राजनिर्घण्टः । कस्मिंश्चित् पुस्तके रागदृक् इति घाटोऽपि विद्यते ॥

रागरञ्जुः, पुं, (रागो रञ्जुरिव यस्य । नायकयोः परस्परानुरागबहुलात्तथात्वम् ।) कामदेवः । इति शब्दरत्नावली ॥

रागकता, स्त्री, (रागस्य जनिका जतेव ।) कामदेवपत्नी । इति जटाधरः ॥

रागदन्तः, पुं, (रागस्य दन्त इव ।) कामदेवः । इति शब्दमाला ॥

रागवाङ्मयः, पुं, दाडिमद्राक्षायुक्तसुहृद्युषः । अस्य गुणाः । वचिकारित्वम् । गघुपाकित्वम् । वातपित्तकषायविरोधित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ अध्याये कृतान्नवर्गे । “त्रैयः पथ्यतमश्चापि सुहृद्युषः कृतान्नतः । स तु दाडिमदन्तदौकायुक्तः स्याद्रागवाङ्मयः । वचिष्यो गघुपाकश्च दोषाणामविरोधकतु ॥” तथास्य गुणाः । “कषयो हृद्यथा दृष्याः हृद्या रोचनदीपना । दृष्यान्मूर्च्छाभ्रमूर्च्छाश्रमन्ना रागवाङ्मयाः ॥” इति च सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्यायः ।)

रागसूत्रं, स्त्री, (रागयुक्तं रक्तवर्णं सूत्रम् ।) तुवा-सूत्रम् । पट्टसूत्रम् । इति मेदिनी । रे, २६४ ॥

रागाङ्गी, स्त्री, (रागविशिष्टमङ्गं यस्याः । ङीप् ।) मञ्जिष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥

रागाट्या, स्त्री, (रागेण आट्या ।) मञ्जिष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥

रागावः, त्रि, आशां दत्त्वा दानविसुखः । यथा, “आशां वचवतीं दत्त्वा धो इति पिभुनो जनः । स जीवाघोऽपि रागावद्रेयो दासस्तु दातरि ॥” इति शब्दमाला ॥

रागाशनिः, पुं, (रागेण विषयवासनासु अशनि-रिव ।) वृद्धः । इति शिकारिशेषः ॥

रागिणी, स्त्री, (रागोऽस्यस्या इति । राग + इनिः । ङीप् ।) विदग्धा नारी । इति जटाधरः ॥ मेनकाया ज्येष्ठकन्या । यथा,— “रागिणी नाम संजाता ज्येष्ठा मेनासुता सुने । सुभाङ्गी मङ्गलपत्नी नीलकण्ठितमूर्धना ॥” इति वामनपुराणे ४८ अध्यायः ॥ जयक्रीनान्दी कन्याः । इति पुराणम् । बङ्गरागाणां पत्नी । इति हलायुधः । सा तु हनुमन्मते भरतमते च त्रिंशत्पत्न्यकारा । सोमेन्द्रमते कलिनापमते च षट्त्रिंशत्पत्न्यकारा । आषां विवरयं रागशब्दे प्रथमम् ॥

राङ्गलः

राङ्गो, [व्] त्रि, (रन्ज + “संष्टपादुद्धति ।” ३ । २ । १४२ । इति तच्छ्रीलादियु षिग्युत् । यदा, राङ्गोऽस्यास्तीति । राङ्ग + इनिः ।) अङ्ग-रक्तः । (यथा, मार्कण्डेये । २१ । ४१ । “त्वयस्या हृदयं राङ्गि भक्तौ चान्यो भविष्यति । यावज्जीवमतो दुःखं सुरभ्या नान्यथा वचः ॥”) कास्तुकः । इति विश्वः । रङ्गता । इति मेदिनी ॥ (विषयादुरागयुक्तः । स च द्विविधः । यथा, देवीभागवते । १ । १७ । २७—२८ । ४१ । “द्वैविध्यं सर्वलोकिये सर्वत्र द्विविधो जनः । राङ्गो चैव विराङ्गो च तयोश्चित्तं द्विधा पुनः ॥ विराङ्गो त्रिविधः कामं ज्ञातोऽज्ञातश्च मध्यमः । राङ्गो च द्विविधः प्रोक्तो मूर्खश्च चतुरक्तथा ॥” “राङ्गो यस्यास्ति संसारे स राङ्गोऽप्यते ध्रुवम् । दुःखं बहुविधं तस्य सुखश्च विविधं पुनः ॥” रक्तवर्णविशिष्टः । यथा, कथासरित्सागरे । २१ । ६ । “इत्यांशुयामभावेऽपि भङ्गुरभुञ्जि रागिणि । न सुखे ततयो राङ्गोऽङ्गदृष्टिस्त्रिमाययौ ॥” पुं, लज्जघान्यविशेषः । तत्पर्यायः । नाञ्ज्वनः २ बहुतरकविश्रः ३ गुच्छकविश्रः ४ । अस्य गुणाः । तिक्तत्वम् । मधुरत्वम् । कषायत्वम् । शीतत्वम् । पित्तासनाशित्वम् । बल्यत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

राङ्ग, ऋ ङ शक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) ऋ, अराराचत् । ङ, राचते । शक्तिः सामर्थ्यम् । इति दुर्गा-दासः ॥

राङ्गवः, पुं, (रङ्गोरपत्यमिति । रङ्गु + अण् ।) रामचन्द्रः । (यथा, रघुः । १२ । ३२ । “रावणावरणा तत्र राङ्गं मदनानुरा । अभिपेदे निराघातां व्याजीव मलयदमम् ॥” अजः । यथा, रघुः । ८ । १६ । “यतिपार्थिवलङ्घ्यारिषौ दृष्ट्वाते रघुराघवौ जनैः ॥” दशरथः । यथा, रामायणे । २ । ६४ । १ । “वधमप्रतिरूप्यं तु महर्षेस्तस्य राङ्गवः । विजयनेव घन्माता कौशल्यामिदमब्रवीत् ॥” रघुवंशीयमात्रम् । यथा, तत्रैव । २ । ४१२५ । “अपि सद्य कुर्वं न स्याद्राघवाणां कृतो भवान् ॥”) वसुध-महामत्स्यविशेषः । इति मेदिनी ॥ वे, ४८ । (यथा, लघुतौ प्रथमपादे दुर्गासिंहः । “अस्ति मत्स्यस्त्रिभिर्नाम श्रतयोजनविक्षृतः । तिमिङ्गलमिणोऽप्यस्ति तदुमिणोऽप्यस्ति राङ्गवः ॥”) राङ्गवायनं, स्त्री, (राङ्गवस्य रामस्य चरितान्वितं वायनं शास्त्रम् ।) रामायणम् । यथा,— “श्रितहासपुराणानि राङ्गवायनभारतम् । समानिरहितान्येव सन्ति तानि श्रुतानि ते ॥” इत्यभिपुराणे वामनप्राडुर्भानामाध्यायः ॥

राङ्गलः, पुं, टचकयटकः । इति हारावली ॥ ६१ ॥

राजकु

राङ्गवं, स्त्री, (रङ्गौ भवम् । रङ्गु + “रङ्गोरमद्यु- २५ च ।” ४ । २ । १०० । इति अण् ।) ऋगलोमजातवस्त्रादि । तत्पर्यायः । ऋग-रोमजम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । १११ । रङ्ग-रङ्गमेदः ततो जातालर्घ्यं ऋः पशुवोऽपि ऋगा इति रङ्गा मेवादिलोमजमपि कमलादि राङ्ग-वम् । इति तट्टीकायां भरतः ॥ (यथा, महा-भारते । २ । ५० । २३ । “श्रीयंश्च राङ्गवचैव पट्टं क्रीटजन्तथा ॥” पुं, गौः । इति काशिका ॥ राङ्गवाङ्मती, त्रि । यथा, महाभारते । ६ । ४४ । २६ । “श्रीचपारावतनिभैस्त्वेनैराङ्गवैरपि ॥”) राङ्गयं, स्त्री, पुष्पविशेषः । रङ्गन् इति भाषा । अस्य गुणः । रक्तपित्तनाशित्वम् । इति द्रव्य-गुणः ॥

राङ्ग, ऋ ङ य दीर्घौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-उभ०-अक०-सेट् ।) ऋ, अराराजत् । ङ, राजति राजते । अ, रेणुतः । इति दुर्गा-दासः ॥

राङ्गकं, स्त्री, (राङ्गं सम्बद्धः । राजन् + “गोत्रोचो- द्गीरभराजिति ॥” ४ । २ । १६ । इति पुच् ।) वृष-सम्बद्धः । इत्यमरः । २ । ८ । ३ । यथा, मार्कण्डेये । १०६ । ६ । “हृष्टपृष्टमतीवासीत् तस्मिन् राजन्यश्रेयतः । राजकं सकलं चोर्वां पौरराजपदो जनः ॥” राजन् + खार्थे कन् ।) राजनि, पुं, (यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि । २४ । ६ । “तवाङ्गं तिमशः कला न्यभो दास्यामि राजक ॥” राज् + ण्वल् ।) दीपिकारके, त्रि ।

राङ्गकदम्बः, पुं, (कदम्बानां राजा । राजदन्तादि-त्वात् परनिपातः ।) कदम्बविशेषः । यथा,— “कादम्ब्यः प्राट्टवेण्यो नीपो धृलीकदम्बकः । कदम्बप्रियकौ राजकदम्बोऽव्यरोऽधिकः ॥” इति जटाधरः ॥

राङ्गकन्या, स्त्री, (राङ्गः कन्येव ।) कैविकापुष्पम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृषसुता च । (यथा, भाग-वते । ६ । ६ । ४१ । “वृषः स राजकन्याभिरेकः पचाश्रता वरः ॥”) राङ्गककटी, स्त्री, चीनाककटी । इति राज-निर्घण्टः ॥

राङ्गकश्रेयः, पुं, (कश्रेय्यां राजा । राजदन्तादि-त्वात् परनिपातः ।) भद्रसुखा । इति राज-निर्घण्टः ॥

राङ्गकीयः, त्रि, (राङ्ग इदम् । राजन् + “राङ्गः कच ॥” ४ । २ । १४० । इति क्ः ककारश्चान्ता-देशः ।) राजसन्मयी । राजकस्यायं इत्यर्थे कीयप्रत्ययेन विद्वाः । (यथा, कथासरित्सागरे । ६२ । २२८ । “ततस्तदर्थं राजौ स राजकीयं सरो ययौ ॥”) राङ्गकुमारः, पुं, (राङ्गः कुमारः ।) राजपुत्रः । तत्र वर्बनीयानि यथा,— “कुमारे शब्दशास्त्रक्रीकजावगुणोऽस्याः ।